

Publicerad 2007-06-18 15:50 av Moltie

Och livet kanske fäller krokben ibland men här är vi.

Frida, det handlar om att leva

Frida, jag tror det kallas att leva
det där då man andas på egen hand
utan att det gör sådär ont, du vet
utan smärtan i bröstkorgen
och utan klumpen i halsen som kväver

För jag hörde de prata om det idag
med skratt som man hör är äkta
du vet, såna skratt som en gång fanns även i våra strupar
de som blev kvävda de där mörka nätterna
då vi insåg att livet inte var en saga
(Och Frida, jag tror det kallas att växa upp)

Frida, jag tror det handlar om att inse
att balans inte håller för alltid
och att man inte alltid kan chansa och dansa på kanten
till avgrundsstupet för jag tror,
att hur bra balans man än har så kommer man
tillslut att falla ändå
och frågan är då om någon orkar hålla kvar en

Frågan är om någon klarar av att fånga upp en,
och torka tårar som rinner nerför vita kinder
utan slut
och frågan är om vi alltid finns för varandra och jag hoppas
för jag har aldrig tänkt lämna dig, aldrig

För det handlar om att leva
och Frida,
jag tror att vi helt enkelt måste lära oss det

På nytt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Moltie med Poeter.se id #6900 innehar upphovsrätten